

Mag Ádám Zoltán beszámolója a „Gyakorlatszerzés a bajor gazdaságokban 2015” projekthez

Mag Ádám Zoltán vagyok, a Liphay Béla Mezőgazdasági Szakképző Iskola és Kollégium 10. osztályos gépész tanulója. Szécsényfelfaluban lakom, mely alacsony létszámú település, viszont 3 mezőgazdasági vállalkozója van. Régóta érdekel ez a szakma, de komolyabban csak 4 éve foglalkozom vele. Azóta viszont annyira belemélyültem, hogy rengeteg cél fogalmazódott meg bennem a mezőgazdasággal kapcsolatban.

Amikor beiratkoztam az iskolába, már akkor célom volt, hogy kijussak ide Bajorországba gyakorlatra és büszkén tölt el az, hogy itt vagyok és ezeket a sorokat írhatom. Továbbá célom volt az is, hogy megismerjem az itteni szokásokat, ételspecialitásokat és főként a nyugati gépeket, munkaeszközöket, mert az én szakmai tapasztalataim főként a keleti technikához vezetnek.

Az iskolában már korábban is érdeklődtem a bajor gyakorlat iránt és amint kiírásra került a pályázat, hozzá is kezdtem írni az önéletrajzot és a hozzá kapcsolódó fogalmazást. 2015 márciusában elkezdődtek a felkészítő órák, ami magába foglalta a szakmai, lélektani és nyelvi felkészítést. A szakmai felkészítésről Gyulavári Zoltán tanár úr, a lélektani felkészítésről Faludi László tanár úr, a nyelvi felkészítésről pedig Király Tibor tanár úr gondoskodott. A szakmai felkészítés során átismételtük a gépek karbantartását és gyakoroltunk pár technológiai eljárást. A lélektani felkészítés során tájékoztatást kaptunk azokról a dolgokról, ami itt várt minket és megtanultuk azt, hogy hogyan kell túrni a családtól való távollétet. A nyelvi felkészítés során pedig a bajor nyelvjárást ismertük meg és sok szituációs feladat is volt. Ahogy haladtunk előre az idővel, lassan tiszta lett a kép, hogy kik azok az emberek, akik utazni fognak. Őszintén elmondva féltem a hosszú gyakorlati időtől, de mégis érdekesnek tartottam és nagyon vártam.

Elérkezett az idő, június 21. hajnal fél 3. Érzékeny búcsút vettünk a családtól, szeretteinktől és az irányt Bajorországnak vettük. Út közben rengeteget beszélgettünk, jól szórakoztunk, de ahogy közeledtünk a gyakorlati helyekhez, érezhető volt a levegőben az izgalom. Utazásunk közben volt egy kis kirándulás, Melkben tekintettük meg a bencés apátságot. Délután 4 óra körül megérkeztem a gyakorlati helyemre, ami Kleinpinningben volt. A tanár úr bemutatott a gazdasszonynak, aki rögtön elhívott süteményezni. A kis családi

program után a család legidősebb gyereke, Korbinian körbevezetett a telephelyen, ami elsőre nagyon nagyinak tűnt, de aztán megszoktam. A hosszú utazás egy kicsit fárasztó volt, így visszatértem szerény kis hajlékomba, kipakoltam és lepihentem. Estefelé hazaérkezett a gazda is és kíváncsian várta a találkozásunkat. Nagyon nehezen indult a német nyelv használata, de ma már nem sok akadállyal találkozom.

Az első napom egy munkavédelmi oktatással kezdődött, amit egy újbóli telep szemrevételezés követett, ám most részletesebben tekintettünk át mindent. Megismertem a különböző tartási eljárásokat, ami magába foglalja a zárt- és a szabadtéri tartást.

A telepen körülbelül 35000 db tyúk van elhelyezve 4 voiler rendszerű istállóban, amiből 2 istállóhoz tartozik emelet is. A tojásokat egy különleges technológiával osztályozzák szín és méret szerint. Szín szerint lehet fehér és barna, méret szerint lehet S, M, L és XL. A csomagolás lehet tálcás és dobozos, a tálcán 30 db tojás van (XL-es méret esetében 20db), a doboz pedig lehet 6 és 10 db-os. Az állatok itatása automata szelepes itatókkal, etetésük pedig szintén egy automata, de számítógép által vezérelt rendszerrel történik. Minden reggel ellenőriznem kellett az etető- és itató rendszer megfelelő működését, a tojások megfelelő helyeződését, az elpusztult tyúkokat pedig egy hűtőkamrába kellett vinni, amit kéthetente elszállítottak. A takarmánykeverés szintén automata, tartalma pedig 50% kukorica, 16% búza és 34% koncentrátum, amiben megtalálható a szója is. E munkán kívül feladataim voltak még az istállók tisztán tartása, különböző csarnokok, tárolók rendben tartása, cukorrépa föld mechanikai gyomirtása.

A rendelkezésre álló földek nem tudnak annak eleget tenni, hogy a takarmány 100%-át adják, ezért főleg szóját gyakran vásároltak a kint létem alatt. A gazdaság 170 ha földdel rendelkezik, amin búza-, kukorica-, cukorrépa- és szójatermelést folytatnak. Az idén a betakarításra váró búzaföld 75 ha volt, amiben aktívan részt vettem, mind terményhordásban, mind aratásban. Az aratás utolsó szakaszában már olyan bizalmat sikerült elnyernem, hogy a terményt egyedül hordhattam egy 20 km-re lévő földről egy Cäse Puma 230 lóerős traktorral, vagy ami a legfontosabb, hogy egyedül arathattam a gazdaság Claas Tucano 440-es kombájnijával, ami eddig még nem adatott meg a lakóhelyemen sem. Igazi élmény volt ez számomra és nagy örömmel tölt el, hogy ennyire megbíznak bennem. A gazdaság ezeken a gépeken kívül rendelkezik még két Mercedes-Benz traktorral, egy John Deere 7810-es traktorral, egy Mercedes-Benz univerzális géppel, egy JCB teleszkópos rakodóval, valamint egy Linde targoncával. A mezőgazdasági gépeken kívül vannak még szállító járművek is, egy

Mercedes Sprinter és egy Mercedes kisteherautó. A felsorolt gépek és járművek közül mindegyiket volt szerencsém vezetni.

Az aratás utáni következő művelet a tarlóhántás volt, amit a John Deere traktorral és a hozzákapcsolt 4,8 méteres Kerner grúbberral végeztem, szintén egyedül. A tarlóhántást követően kiszórtuk az alap műtrágyát, majd a szerves trágyát, amit aztán azonnal be is kellett forgatni szintén a grúberrel, de ekkor a munkaeszköz már a Cäse traktor után volt kapcsolva.

A gyakorlatom utolsó hetében már észrevehető volt a 4-es istállóban a lecsökkent napi termelés, a sok beteg és elhullott állat, ezért az állományt le kellett cserélni. Az istállóban kb. 8200 db tyúk volt. Este 7 óra körül megérkezett a kamion és hozzáfogtunk összeszedni a tyúkokat a sötétben, amivel viszonylag gyorsan végeztünk. A következő feladat az istálló kitakarítása, lefertőtlenítése volt a következő állomány számára.

A hétvégék mindig sokat jelentettek a csoport minden tagjának, hiszen mindenki németül beszélő emberekkel volt körülveve és rá volt kényszerítve a nyelv használatára, így valóságos felüdülés volt mindenkinek, hogy volt lehetőség magyarul beszélni. A kirándulások pedig csak ráadások voltak. A hétfégi programjaink Münchenben, Landauban, Passauban, Straubingban, Regensburgban és a Bajor erdőben teltek el. Rengeteg új dologgal találkoztunk, sok szép látványosság volt minden helyen. A kirándulások által teljesült egy célom is, a BMW múzeum meglátogatása, ugyanis a BMW a kedvenc autómárkám. Az utolsó közös hétfégen, Straubingban a Volksfest-en volt egy mezőgazdasági kiállítás, ami ugyan nem volt újdonság, de sok új technológiával találkoztam.

Nagyon furcsa és nagyon új volt minden, de gyorsan hozzászoktam és sikerült beilleszkedni. Sok pozitív jel utalt arra, hogy meg volt a család velem elégedve, hiszen sokszor felajánlották, hogy csatlakozzak a családi programjukhoz, amit persze el is fogadtam mindig. Felajánlottak nekem különböző munkalehetőségeket is, nyárit és őszt, amiből sajnos csak a nyári szünetben tudok részt venni, de elfogadtam és a következő nyaram egy részét itt szeretném tölteni.

„Minden kezdet nehéz”, tartja a mondás és ez az én esetemben is így volt. A német nyelv nagyon nehezen indult, de azóta rengeteg új szót (köztük bajor szavakat is), nyelvtani szabályokat tanultam. Mivel a jövőmet is itt tervezem, ezért a nyelvtanulásban nagyon sokat segített ez a 2 hónap.

A célom megvalósult és ezért nagyon sok embernek, s főként az iskolának nagyon hálás vagyok. Sokat jelentett számomra a gyakorlat, mert gazdagodtam egy jó munkalehetőséggel, sok tapasztalattal és ez segíteni fog a karrierem elindításában.

Otthon nagyon sokan várnak és kíváncsiak az itteni életre. Már várom én is a hazautazás napját, az élménybeszámolót. Erre a 2 hónapra mindig örömmel fogok visszagondolni.

Kleinpinning, 2015. augusztus 14.

Mag Ádám Zoltán